

15 Δεκεμβρίου, 1994

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΙΚΗΣ ΟΝΟΥΦΡΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 75/93)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις — Δεν απαιτείται αιτιολόγησή τους αν αυτό δεν επιβάλλεται από το νόμο, εφόσον δεν συγχροούνται με τα στοιχεία των φακέλων.

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εκτέλεση καθηκόντων της υπό πλήρωση θέσης από τον αιτητή — Γεγονός που αναφέρετο στους φακέλους που ήταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ. — Η μη αναφορά του Διευθυντή στο θέμα δεν σημαίνει την παράλειψη της Ε.Δ.Υ. να το λάβει υπόψη — Τεκμήριο νομιμότητας.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Μεροληψία — Θεμιτό όπου υπάρχει κάποια στενή σχέση αυτή να αναφέρεται — Η μη γνωστοποίηση δεν συνεπάγεται ακυρότητα της απόφασης — Η κάθε περίπτωση κρίνεται από τα δικά της περιστατικά.

15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συνεντεύξεις ενώπιον της Ε.Δ.Υ. — Ο Διευθυντής δεν διατυπώνει τις κρίσεις του αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση Εκφέροντας τις απόψεις του δεν ενεργεί κατά παράβαση του νόμου ούτε επηρεάζει την απόφαση της Ε.Δ.Υ.

20

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προφορική εξέταση ενώπιον της Ε.Δ.Υ. σε άλλη μεταγενέστερη ημερομηνία ενός από τους υποψηφίους — Εγινε για λόγους ασθενείας — Δεν δημιούργησε απαραίτητα πλεο-

νέκτημα εφόσον λήφθηκαν υπόψη από την Ε.Δ.Υ. όλα τα στοιχεία των υποψηφίων.

Ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση των καθ'ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν στη θέση Ανώτερου Κτηματολογικού Λειτουργού, τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί του ιδίου. 5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι: 10

(1) Ο πρώτος ισχυρισμός είναι ότι η σύσταση του Διευθυντή δεν περιέχει καμιά αιτιολογία και δεν προσθέτει οτιδήποτε στα στοιχεία των φακέλων. 15

Η απάντηση σ' αυτό τον ισχυρισμό είναι απλή. Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου έκρινε, στην υπόθεση **Δημοκρατία ν. Κωνσταντινίδη**, ότι οι συστάσεις του Διευθυντή δεν είναι απαραίτητο να είναι αιτιολογημένες, αν τούτο δεν προνοείται από το νόμο, νοούμενου ότι δεν συγκρούονται με τα στοιχεία των φακέλων. Ο νόμος στην παρούσα περίπτωση είναι ο περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμος του 1990 (Ν. 1/90) (ο Νόμος), σχετικό δε είναι το Άρθρο 34(9), το οποίο προνοεί ότι η ΕΔΥ λαμβάνει δεόντως υπόψη "... τις συστάσεις του Προϊσταμένου του οικείου Τμήματος ...". Ο Νόμος εδώ δεν απαιτεί αιτιολογημένες συστάσεις, όπως απαιτεί στην περίπτωση πλήρωσης θέσεων προαγωγής. 20 25

(2) Είναι επίσης ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η μη σύστασή του από το Διευθυντή έρχεται σ' αντίθεση με την ανάθεση σ' αυτόν των καθηκόντων της θέσης, η δε μη αναφορά του Διευθυντή στο γεγονός της εκτέλεσης των καθηκόντων της θέσης από αυτόν, οδήγησε την ΕΔΥ σε πλάνη. 30

Όπως φαίνεται από το Παράρτημα Χ, ο αιτητής εκτελούσε, από 5/10/89 τα καθήκοντα του Επαρχιακού Κτηματολογικού Λειτουργού Λάρνακας, τα οποία προφανώς είναι αυτά της επίδικης θέσης αφού τούτο δεν αμφισβητήθηκε. Το γεγονός αυτό φαίνεται τόσο στον Προσωπικό Φάκελο του αιτητή, όσο και στο φάκελο των υπηρεσιακών του εκθέσεων. Ας σημειωθεί ότι η επιστολή του αιτητή, αναφορικά με παράπονα για την αξιολόγησή του για το 1990 (στην οποία γίνεται αναφορά στην εκτέλεση των καθηκόντων του Επαρχιακού Κτηματολογικού Λειτουργού Λάρνακας), απευθυνόταν στην ίδια την ΕΔΥ. Όσο για το Διευθυντή, αυτός ενεργούσε ως μέλος της Επιτροπής Αξιολόγησης του αιτητή για τα χρόνια 1990 και 40

1991, προηγουμένως δε ενεργούσε ως προσυπογράφων λειτουργός των εκθέσεων του αιτητή και επομένως γνώριζε τα καθήκοντά του. Οι φάκελοι του αιτητή ήταν ενώπιον και του Διευθυντή και της ΕΔΥ και το τεκμήριο της νομιμότητας ότι λήφθηκε το περιεχόμενό τους υπόψη δεν κλονίστηκε.

5

- (3) Ο αιτητής ισχυρίστηκε επίσης ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη Πολυκάρπου και Θεοδώρου ήταν κουμπάροι του Διευθυντή, και γι' αυτό ο Διευθυντής έπρεπε να εξαιρεθεί από τη διαδικασία, η δε παράλειψή του να αναφέρει το γεγονός στην ΕΔΥ πρέπει να οδηγήσει σε ακύρωση λόγω της πιθανότητας ύπαρξης πλάνης.

10

Είναι ορθό και επιθυμητό σε περιπτώσεις όπου υπάρχει σχέση των οργάνων που λαμβάνουν μέρος στη διαδικασία, προαγωγής με κάποιον από τους υποψηφίους, τα όργανα αυτά να αποφεύγουν να λαμβάνουν μέρος στη διαδικασία, ή τουλάχιστον να κάνουν γνωστή τη σχέση τους στο όργανο που έχει την ευθύνη της τελικής επιλογής. Στην υπόθεση *Εκτωρίδη ν. Δημοκρατίας*, η Ολομέλεια του Δικαστηρίου, έκρινε ότι αν και είναι επιθυμητό η σχέση να γίνεται γνωστή στην ΕΔΥ, η μη γνωστοποίησή της δεν μπορούσε να οδηγήσει σε ακυρότητα, ελλείπει μεροληψίας.

15

20

Η κάθε περίπτωση κρίνεται ανάλογα με τα δικά της περιστατικά. Η σχέση στην παρούσα περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί στενή (τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη μπήκαν μαζί με άλλους κουμπάροι στο γάμο του Διευθυντή). Εν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι ο Διευθυντής δε σύστησε τον αιτητή δεν στοιχειοθετεί από μόνο του μεροληψία. Και οι συστηθέντες ήταν εξ' ίσου καλοί και ικανοί υπάλληλοι. Ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται.

25

30

- (4) Άλλος ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι η ΕΔΥ επηρεάστηκε κατά την αξιολόγησή της όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση, από τις συστάσεις του Διευθυντή οι οποίες προηγήθηκαν της αξιολόγησής της και επίσης ότι ο Νόμος δεν παρέχει εξουσία στο Διευθυντή να αξιολογεί την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση, εξουσία η οποία παρέχεται μόνο στην ΕΔΥ.

35

Είναι γεγονός ότι ο Νόμος δεν παρέχει ρητά εξουσία στο Διευθυντή να διατυπώνει τις κρίσεις του αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση.

40

Όμως στην υπόθεση *Thalassinos v. Republic* (1973) 3 C.L.R. 386, όπου ηγήθη ο ίδιος ισχυρισμός το Δικαστήριο είπε, στις σελίδες

389, 390, τα ακόλουθα:

“In my view, in making his recommendations after the interview, there is nothing contrary to Law, nor can it be said that in so doing he was usurping the functions of the Commission. He was not in any way taking away its powers of discretion, but he was simply exercising his own”.

5

Η Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην απόφασή της *Thalassinos v. Republic* (1974) 3 C.L.R. 290, συμφώνησε με τον πρωτόδικο Δικαστή ως προς την προσέγγιση του θέματος.

10

Είναι επίσης καθιερωμένο νομολογιακά ότι η ΕΔΥ έχει τη διακριτική ευχέρεια να ρυθμίζει τη διαδικασία ενώπιόν της.

15

5. Ο αιτητής ισχυρίστηκε επίσης ότι η ΕΔΥ επιλέγοντας το ενδιαφερόμενο μέρος Πολυκάρπου παραβίασε την αρχή της επιλογής του καταλληλότερου υποψηφίου, γιατί ο επιλεγείς ήταν, κατά το χρόνο έναρξης της ισχύος της προαγωγής του, με προαφνηρητική άδεια.

20

Από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου κατά τις προφορικές διευκρινίσεις, φαίνεται ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Πολυκάρπου, ο οποίος αφηρητούσε στις 1/12/92, δεν είχε εις πίστην του άδεια και έτσι δεν βρισκόταν σε προαφνηρητική άδεια κατά το χρόνο της προαγωγής του. Η περίπτωση αυτή είναι επομένως διαφορετική από τις πιο πάνω υποθέσεις και απορρίπτεται ο ισχυρισμός του αιτητή επί του θέματος τούτου.

25

6. Ο αιτητής ισχυρίστηκε επίσης ότι παραβιάστηκε η αρχή της ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων γιατί το ενδιαφερόμενο μέρος Πολυκάρπου κλήθηκε σε προφορική εξέταση σε ημερομηνία διαφορετική από τους άλλους υποψηφίους, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί πλεονέκτημα υπέρ του γιατί δεν συγκρίθηκε η απόδοσή του με τους άλλους υποψηφίους, τους οποίους δέχθηκε η ΕΔΥ σε ομαδική προφορική εξέταση.

30

35

Είναι γεγονός ότι οι υπόλοιποι υποψήφιοι, συμπεριλαμβανομένου του αιτητή, κλήθηκαν σε ομαδική προφορική εξέταση. Το ενδιαφερόμενο μέρος, που νοσηλευτόταν σε κλινική, ζήτησε να κληθεί σε μεταγενέστερη ημερομηνία. Η ΕΔΥ, αποδεχόμενη το αίτημά του, τον δέχτηκε σε προφορική εξέταση 3 μέρες αργότερα. Η ενέργεια της ΕΔΥ ήταν δικαιολογημένη υπό τις περιστάσεις και δεν μπορεί να λεχθεί ότι δημιουργήθηκε απαραίτητα πλεονέκτημα για το ενδιαφερόμενο μέρος. Εξάλλου η ΕΔΥ δεν έλαβε υπόψη μόνο το αποτέλε-

40

σμα της προφορικής εξέτασης, αλλά και το περιεχόμενο των φακέλων των υποψηφίων και τις συστάσεις του Διευθυντή. Συνεπώς, κι' ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται.

- 5 (7) Οι τελευταίοι ισχυρισμοί του αιτητή είναι ότι η απόφαση της ΕΔΥ είναι ανατιολόγητη και ότι τόσο η αρχαιότητα των ενδιαφερομένων μερών, όσο και το αποτέλεσμα της προφορικής εξέτασης των υποψηφίων, απετέλεσαν αποφασιστικά στοιχεία κρίσεως.
- 10 Το Δικαστήριο δεν συμφωνεί με τη θέση του αιτητή. Η αιτιολογία της επίδικης απόφασης βρίσκεται στα πρακτικά της ΕΔΥ και συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων. Τόσο η αρχαιότητα, όσο και το αποτέλεσμα της προφορικής εξέτασης των υποψηφίων νόμιμα λήφθηκαν υπόψη και από πουθενά δεν συνάγεται το συμπέρασμα του δικηγόρου του αιτητή. Η ΕΔΥ έλαβε υπόψη όλα τα νόμιμα στοιχεία κρίσεως των υποψηφίων, συμπεριλαμβανομένων και των συστάσεων του Διευθυντή, που ήταν υπέρ των ενδιαφερομένων μερών και δεν υπερέβηκε τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας, που, ως σημειωθεί, ήταν ευρύτερη στην προκειμένη περίπτωση, όπου οι υπό πλήρωση θέσεις ήταν ψηλά στην ιεραρχία.
- 15
- 20 Τόσο ο αιτητής, όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη, ήταν ικανότατοι υπάλληλοι. Πλην όμως, για να πετύχει ακύρωση της επίδικης απόφασης, ο αιτητής πρέπει ν' αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι των προαχθέντων, γεγονός που απέτυχε να πράξει.
- 25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 30 *Δημοκρατία ν. Κωνσταντινίδη (1993) 3 Α.Α.Δ. 234,*
- Φεττάς και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1086,*
- 35 *Αριστοτέλους ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1957,*
- Ιακωβίδης ν. Ε.Δ.Υ. (1994) 4 Α.Α.Δ. 1513,*
- Πατίσκης ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1937,*
- 40 *Σολωμού ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1330,*
- Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 922,*

<i>Thalassinos v. Republic (1973) 3 C.L.R. 386,</i>	
<i>Thalassinos v. Republic (1974) 3 C.L.R. 290,</i>	
<i>Georghiades v. Republic (1966) 3 C.L.R. 252,</i>	5
<i>Lazarou v. Republic (1968) 3 C.L.R. 129,</i>	
<i>Yiallourides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2093,</i>	10
<i>Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1700,</i>	
<i>Παπασταύρου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1620.</i>	
Προσφυγή	15
Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ'ων η αίτηση, με την οποία προάχθηκαν στη θέση Ανώτερου Κτηματολογικού Λειτουργού, Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας, από τις 15/10/92, τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί του αιτητή.	20
Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.	
Π. Χ' Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ'ων η αίτηση.	25
Ι. Νικολάου, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη 2, 3, 4, 5, 6.	
Το Ενδιαφερόμενο μέρος 1 απών.	
	<i>Cur. adv. vult.</i> 30
ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ), η οποία δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 20/11/92 με την οποία προάχθηκαν στη θέση Ανώτερου Κτηματολογικού Λειτουργού, Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας, από τις 15/10/92, τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί του αιτητή.	35
Οι προαχθέντες, των οποίων η προαγωγή προσβάλλεται, είναι οι 1) Παύλος Πολυκάρπου, 2) Φοίβος Νικολάου, 3) Ζήνωνας Λάμπρου, 4) Αιμίλιος Μακρίδης, 5) Χριστάκης Θεοδώρου και 6) Ερμής Μουρουζίδης.	40

Με επιστολή του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερι-

κών, ημερομηνίας 17/2/92, ζητήθηκε η πλήρωση 7 κενών θέσεων Ανώτερου Κτηματολογικού Λειτουργού, Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας (η θέση). Από τις 7 αυτές κενές θέσεις οι 6 ήταν για τα Επαρχιακά Κτηματολογικά Γραφεία (οι επίδικες θέσεις).

5

Η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής και οι κενές θέσεις δημοσιεύθηκαν στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας. Οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν στάλθηκαν στην αρμόδια Συμβουλευτική Επιτροπή, η οποία με την έκθεσή της που υπέβαλε προς την ΕΔΥ στις 15/7/92, σύστησε για επιλογή 15 υποψηφίους, ανάμεσα στους οποίους τον αιτητή και τα ενδιαφερόμενα μέρη. Η ΕΔΥ, αφού μελέτησε την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, αποφάσισε να καλέσει σε προφορική εξέταση όλους τους υποψηφίους που συστήθηκαν.

15

Η προφορική εξέταση των υποψηφίων έλαβε χώρα στις 21 και 24/9/92. Στις 21/9/92 η ΕΔΥ δέχτηκε σε προφορική εξέταση τους 14 από τους 15 υποψηφίους. Το ενδιαφερόμενο μέρος Πολυκάρπου δεν προσήλθε κατά την ημερομηνία εκείνη γιατί ασθενούσε και νοσηλεύετο σε κλινική. Γι' αυτό κλήθηκε να προσέλθει στις 24/9/92. Κατά τη συνεδρία ημερομηνίας 24/9/92, μετά το πέρας της προφορικής εξέτασης του κ. Πολυκάρπου, ο Διευθυντής αξιολόγησε την απόδοση όλων των υποψηφίων και στη συνέχεια, αφού σύστησε τα ενδιαφερόμενα μέρη, αποχώρησε από τη συνεδρία. Ακολούθως η ΕΔΥ, αφού προέβηκε στη δική της αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση και αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενωπίον της στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των συστάσεων του Διευθυντή, επέλεξε για προαγωγή τα ενδιαφερόμενα μέρη τα οποία θεώρησε ως τους πιο κατάλληλους υποψηφίους.

20

Η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 20/11/92.

Ο δικηγόρος του αιτητή πρόβαλε, με τη γραπτή αγόρευσή του, τους πιο κάτω λόγους για ακύρωση της επίδικης απόφασης.

35

(1) Η σύσταση του Διευθυντή είναι αναιτιολόγητη.

40

(2) Δε λήφθηκε υπόψη το γεγονός ότι ο αιτητής εκτελούσε τα καθήκοντα της θέσης.

(3) Ο Διευθυντής δεν είχε εξουσία αξιολόγησης της απόδοσης των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση από την ΕΔΥ, η δε σύστασή του επηρέασε την αξιολόγηση της ΕΔΥ, της

οποίας προηγήθηκε.

(4) Τα ενδιαφερόμενα μέρη Πολυκάρπου και Θεοδώρου είναι κουμπάροι με το Διευθυντή, ο οποίος έπρεπε για το λόγο αυτό να εξαιρεθεί της διαδικασίας.

5

(5) Η απόφαση της ΕΔΥ είναι ανατιολόγητη.

(6) Η αρχαιότητα των ενδιαφερομένων μερών όπως και η απόδοσή τους κατά την προφορική εξέταση διαδραμάτισαν αποφασιστικό ρόλο.

10

(7) Παραβιάστηκε η αρχή της επιλογής του καταλληλότερου υποψηφίου.

15

(8) Παραβιάστηκε η αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Θα εξετάσω πρώτα όλους τους ισχυρισμούς που αφορούν τις συστάσεις του Διευθυντή.

20

Ο πρώτος ισχυρισμός είναι ότι η σύσταση του Διευθυντή δεν περιέχει καμιά αιτιολογία και δεν προσθέτει οτιδήποτε στα στοιχεία των φακέλων.

Η απάντηση σ' αυτό τον ισχυρισμό είναι απλή. Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου έκρινε, στην υπόθεση **Δημοκρατία ν. Κωνσταντινίδη** (1993) 3 Α.Α.Δ. 234, ότι οι συστάσεις του Διευθυντή δεν είναι απαραίτητο να είναι αιτιολογημένες, αν τούτο δεν προνοείται από το νόμο, νοουμένου ότι δεν συγκρούονται με τα στοιχεία των φακέλων. Ο νόμος στην παρούσα περίπτωση είναι ο περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμος του 1990 (αφ. 1/90) (ο Νόμος), σχετικό δε είναι το άρθρο 34(9), το οποίο προνοεί ότι η ΕΔΥ λαμβάνει δεόντως υπόψη "... τις συστάσεις του Προϊσταμένου του οικείου Τμήματος ...". Ο Νόμος εδώ δεν απαιτεί αιτιολογημένες συστάσεις, όπως απαιτεί στην περίπτωση πλήρωσης θέσεων προαγωγής (άρθρο 35(4)). Σχετικές είναι και οι υποθέσεις **Φεττάς και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 1086, **Αριστοτέλους ν. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 1957, **Ιακωβίδης ν. Ε.Δ.Υ.** (1994) 4 Α.Α.Δ. 1513 και **Πατίωσης ν. Δημοκρατίας** (1994) 4 Α.Α.Δ. 1937).

25

30

35

Είναι επίσης ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η μη σύστασή του από το Διευθυντή έρχεται σ' αντίθεση με την ανάθεση σ' αυτόν των καθηκόντων της θέσης, η δε μη αναφορά του Διευθυντή στο γεγονός της εκτέλεσης των καθηκόντων της θέσης από αυτόν, οδήγησε την

40

ΕΔΥ σε πλάνη.

Όπως φαίνεται από το Παράρτημα Χ, ο αιτητής εκτελούσε, από 5/10/89 τα καθήκοντα του Επαρχιακού Κτηματολογικού Λειτουργού Λάρνακας, τα οποία προφανώς είναι αυτά της επίδικης θέσης 5 αφού τούτο δεν αμφισβητήθηκε. Το γεγονός αυτό φαίνεται τόσο στον Προσωπικό Φάκελο του αιτητή (Τεκμήριο 1, Ε.35), όσο και στο φάκελο των υπηρεσιακών του εκθέσεων (Τεκμήριο ΙΑ, Ε.37, 38, 39, 42). Ας σημειωθεί ότι η επιστολή του αιτητή (Ε.35 στο Τεκμήριο 1), 10 αναφορικά με παράπονα για την αξιολόγησή του για το 1990 (στην οποία γίνεται αναφορά στην εκτέλεση των καθηκόντων του Επαρχιακού Κτηματολογικού Λειτουργού Λάρνακας), απευθυνόταν στην ίδια την ΕΔΥ. Όσο για το Διευθυντή, αυτός ενεργούσε ως μέλος της Επιτροπής Αξιολόγησης του αιτητή για τα χρόνια 1990 και 15 1991, προηγουμένως δε ενεργούσε ως προσυπογράφων λειτουργός των εκθέσεων του αιτητή και επομένως γνώριζε τα καθήκοντά του. Οι φάκελοι του αιτητή ήταν ενώπιον και του Διευθυντή και της ΕΔΥ και το τεκμήριο της νομιμότητας ότι λήφθηκε το περιεχόμενό τους υπόψη δεν κλονίστηκε.

20 Ούτε μπορεί να λεχθεί ότι οι συστάσεις του Διευθυντή ήταν αντίθετες με τα στοιχεία των φακέλων. Αιτητής και ενδιαφερόμενα μέρη είχαν τις ίδιες γενικές αξιολογήσεις, τα ίδια περίπου προσόντα (εκτός του ενδιαφερόμενου μέρους Μακρίδη που είχε υπέρτερα 25 προσόντα), είχαν όλοι αξιολογη πείρα, όλα δε τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερετερούσαν σε αρχαιότητα του αιτητή, έστω κι' αν η αρχαιότητα αυτή δεν ήταν σ' όλες τις περιπτώσεις στην τελευταία θέση.

30 Ο αιτητής ισχυρίστηκε επίσης ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη Πολυκάργου και Θεοδώρου ήταν κουμπάροι του Διευθυντή, και γι' αυτό ο Διευθυντής έπρεπε να εξαιρεθεί από τη διαδικασία, η δε παράλειψή του να αναφέρει το γεγονός στην ΕΔΥ πρέπει να οδηγήσει σε ακύρωση λόγω της πιθανότητας υπαρξής πλάνης.

35 Όπως είπα και στην υπόθεση *Σολωμού ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1330, είναι ορθό και επιθυμητό σε περιπτώσεις όπου υπάρχει σχέση των οργάνων που λαμβάνουν μέρος στη διαδικασία, προαγωγής με κάποιον από τους υποψηφίους, τα όργανα αυτά να αποφεύγουν να λαμβάνουν μέρος στη διαδικασία, ή τουλάχιστον να κά- 40 νουν γνωστή τη σχέση τους στο όργανο που έχει την ευθύνη της τελικής επιλογής. Στην υπόθεση *Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 922, η Ολομέλεια του Δικαστηρίου, υιοθετώντας άλλες υποθέσεις της Ολομέλειας, έκρινε ότι αν και είναι επιθυμητό η σχέση να γίνεται γνωστή στην ΕΔΥ, η μη γνωστοποίησή της δεν μπορούσε να

οδηγήσει σε ακυρότητα, ελλείπει μεροληψίας.

Η κάθε περίπτωση κρίνεται ανάλογα με τα δικά της περιστατικά. Η σχέση στην παρούσα περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί στενή (τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη μπήκαν μαζί με άλλους κουμπάροι στο γάμο του Διευθυντή). Εν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι ο Διευθυντής δε σύστησε τον αιτητή δεν στοιχειοθετεί από μόνο του μεροληψία. Και οι συστηθέντες ήταν εξ' ίσου καλοί και ικανοί υπάλληλοι. Ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται.

5

10

Άλλος ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι η ΕΔΥ επηρεάστηκε κατά την αξιολόγησή της όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση, από τις συστάσεις του Διευθυντή οι οποίες προηγήθηκαν της αξιολόγησής της και επίσης ότι ο Νόμος δεν παρέχει εξουσία στο Διευθυντή να αξιολογεί την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση, εξουσία η οποία παρέχεται μόνο στην ΕΔΥ.

15

Είναι γεγονός ότι ο Νόμος δεν παρέχει ρητά εξουσία στο Διευθυντή να διατυπώνει τις κρίσεις του αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση.

20

Όμως στην υπόθεση *Thalassinos v. Republic* (1973) 3 C.L.R. 386, όπου ηγήθη ο ίδιος ισχυρισμός το Δικαστήριο είπε, στις σελίδες 389, 390, τα ακόλουθα:

25

“The contents of the aforesaid minute, gave rise to two additional grounds of Law. The first one, is that the Director-General had no right to assess the ability of the candidates from their performance at the interview, as that assessment was a matter within the exclusive competence of the Commission, and by so doing he was usurping its powers.

.....

30

In my view, in making his recommendations after the interview, there is nothing contrary to Law, nor can it be said that in so doing he was usurping the functions of the Commission. He was not in any way taking away its powers of discretion, but he was simply exercising his own. Under section 44(3) of the Public Service Law, 1967 (No. 33 of 1967), in making a promotion, the Commission shall have due regard to the annual confidential reports on the candidates and to the recommendations made in this respect by the Head of the Department in which the vacancy exists. There is nothing in the said statutory provision, nor have I been able to trace

35

40

5 in the general principles of Administrative Law, anything to suggest that the recommendation of the Head of the Department has to be made before the interview, and if made thereafter, it amounts to a usurpation of the functions of the Commission; on the contrary, such interview, affords to the Head of the Department as well, an opportunity to round up his views on the candidates before he makes his recommendations to the Commission.”.

10 Η πιο πάνω απόφαση ανατράπηκε κατ' έφεση, για άλλο όμως λόγο. Η Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην απόφασή της [*Thalassinos v. Republic* (1974) 3 C.L.R. 290], είτε, στη σελίδα 293, τα ακόλουθα, συμφωνώντας με τον πρωτόδικο Δικαστή ως προς την προσέγγιση του θέματος:

15 “Also, we cannot agree with counsel for the appellant that the Director-General was not entitled to express at the meeting of the Commission his own views about the candidates and that it was not open to him to base his views, not only on the opinions expressed by his subordinates at the aforementioned Departmental meeting, but, also, on the assessment of the candidates made by him during their interviews, in his presence, before the Commission; we do not regard that by acting in this way he has usurped any of the functions of the Commission; so we are in full agreement with the learned trial Judge on this point.”.

25 Είναι επίσης καθιερωμένο νομολογιακά ότι η ΕΔΥ έχει τη διακριτική ευχέρεια να ρυθμίζει τη διαδικασία ενώπιόν της [*Georghiades v. Republic* (1966) 3 C.L.R. 252, *Lazarou v. Republic* (1968) 3 C.L.R. 129 και *Yiallourides v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 2093].

Με βάση τα πιο πάνω απορρίπτω τους ισχυρισμούς του αιτητή.

35 Ο αιτητής ισχυρίστηκε επίσης ότι η ΕΔΥ επιλέγοντας το ενδιαφερόμενο μέρος Πολυκάρπου παραβίασε την αρχή της επιλογής του καταλληλότερου υποψηφίου, γιατί ο επιλεγείς ήταν, κατά το χρόνο έναρξης της ισχύος της προαγωγής του, με προαφωτηρητική άδεια. Σχετικές επί του θέματος είναι οι υποθέσεις *Μιλτιάδους ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1700 και *Παπασιανού ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1620, όπου λέχθηκε ότι η προαγωγή σκοπεύει και στην επιβράβευση των δημοσίων υπαλλήλων, κατά κύριο λόγο όμως γίνεται για το συμφέρον της υπηρεσίας.

Από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου κατά τις προφορικές

διευκρινίσεις, φαίνεται ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Πολυκάρπου, ο οποίος αφυπηρετούσε στις 1/12/92, δεν είχε εις πίστην του άδεια και έτσι δεν βρισκόταν σε προαφυπηρετική άδεια κατά το χρόνο της προαγωγής του. Η περίπτωση αυτή είναι επομένως διαφορετική από τις πιο πάνω υποθέσεις και απορρίπτω τον ισχυρισμό του αιτητή επί του θέματος τούτου.

5

Ο αιτητής ισχυρίστηκε επίσης ότι παραβιάστηκε η αρχή της ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων γιατί το ενδιαφερόμενο μέρος Πολυκάρπου κλήθηκε σε προφορική εξέταση σε ημερομηνία διαφορετική από τους άλλους υποψηφίους, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί πλεονέκτημα υπέρ του γιατί δεν συγκρίθηκε η απόδοσή του με τους άλλους υποψηφίους, τους οποίους δέχθηκε η ΕΔΥ σε ομαδική προφορική εξέταση.

10

15

Είναι γεγονός ότι οι υπόλοιποι υποψήφιοι, συμπεριλαμβανομένου του αιτητή, κλήθηκαν σε ομαδική προφορική εξέταση. Το ενδιαφερόμενο μέρος, που νοσηλεύεται σε κλινική, ζήτησε να κληθεί σε μεταγενέστερη ημερομηνία. Η ΕΔΥ, αποδεχόμενη το αίτημά του, τον δέχθηκε σε προφορική εξέταση 3 μέρες αργότερα. Αναπόφευκτα, κατά την ημέρα εκείνη το ενδιαφερόμενο μέρος εξετάστηκε μόνος του. Βρίσκω ότι η ενέργεια της ΕΔΥ ήταν δικαιολογημένη υπό τις περιστάσεις και δεν μπορεί να λεχθεί ότι δημιουργήθηκε απαραίτητα πλεονέκτημα για το ενδιαφερόμενο μέρος. Εξάλλου η ΕΔΥ δεν έλαβε υπόψη μόνο το αποτέλεσμα της προφορικής εξέτασης, αλλά και το περιεχόμενο των φακέλων των υποψηφίων και τις συστάσεις του Διευθυντή. Συνεπώς, κι' ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται.

20

25

Οι τελευταίοι ισχυρισμοί του αιτητή είναι ότι η απόφαση της ΕΔΥ είναι ανατιολόγητη και ότι τόσο η αρχαιότητα των ενδιαφερομένων μερών, όσο και το αποτέλεσμα της προφορικής εξέτασης των υποψηφίων, απέτελεσαν αποφασιστικά στοιχεία κρίσεως.

30

Δεν συμφωνώ με τη θέση του αιτητή. Η αιτιολογία της επίδικης απόφασης βρίσκεται στα πρακτικά της ΕΔΥ και συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων. Τόσο η αρχαιότητα, όσο και το αποτέλεσμα της προφορικής εξέτασης των υποψηφίων νόμιμα λήφθηκαν υπόψη και από πούθενά δεν συνάγεται το συμπέρασμα του δικηγόρου του αιτητή. Η ΕΔΥ, όπως είπα και προηγουμένως, έλαβε υπόψη όλα τα νόμιμα στοιχεία κρίσεως των υποψηφίων, συμπεριλαμβανομένων και των συστάσεων του Διευθυντή, που ήταν υπέρ των ενδιαφερομένων μερών και δεν υπερέβηκε τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας, που, ως σημειωθεί, ήταν ευρύτερη στην προκειμένη περίπτωση, όπου οι υπό πλήρωση θέσεις ήταν ψηλά στην ιε-

35

40

ραρχία.

5 Τόσο ο αιτητής, όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη, ήταν ικανότατοι υπάλληλοι. Πλην όμως, για να πετύχει ακύρωση της επίδικης απόφασης, ο αιτητής πρέπει ν' αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι των προαχθέντων, γεγονός που απέτυχε να πράξει.

10 Ως αποτέλεσμα η παρούσα προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται, η δε επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Δε γίνεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.